

Hayatın Ritimleri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 1, Yar. 8:22, Mez. 90:10, Eyüp 1:13–19, Elç. 9:1–22, Flp. 1:6, Rom. 8:1.*

HATIRLAMA METNİ: “Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır” (*Vaiz 3:1*).

Yazılmış en güzel şiirlerden biri Kral Süleyman’a aittir: “Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır. Doğmanın zamanı var, ölmenin zamanı var. Dikmenin zamanı var, sökmenin zamanı var. Öldürmenin zamanı var, şifa vermenin zamanı var. Yıkmanın zamanı var, yapmanın zamanı var. Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var. Yas tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var. Taş atmanın zamanı var, taş toplamanın zamanı var. Kucaklaşmanın zamanı var, kucaklaşmamanın zamanı var. Aramanın zamanı var, vazgeçmenin zamanı var. Saklamanın zamanı var, atmanın zamanı var. Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var. Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var. Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var. Savaşın zamanı var, barışın zamanı var” (*Vaiz 3:1–8*).

Bu sözler insan varlığının büyük bir kısmını yakalıyor: mevsimleri, hayatlarımızın ritimlerini. Evet, hayatlarımız evrelerden, değişimlerden geçiyor ve bu doğduğumuz andan itibaren başlıyor. Değişimler bazen iyi oluyor, bazen de olmuyor; bazen bizim kontrolümüzde oluyorlar, bazen de olmuyorlar. Bu hafta, özellikle bizi ve ailelerimizi de etkileyen, hayatlarımızın mevsimlerine ve ritimlerine inceleyelim.

*6 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Başlangıçta

Kutsal Kitap başlangıçta başlar, dolayısıyla “Başlangıçta...” (*Yar. 1:1*) sözüyle açılmasının sebebi şüphesiz budur. Birinci bölüm özellikle yeryüzünün “ıssız ve boş” (*Yar. 1:2, KM*) oluştan, altıncı günde bizzat Allah’ın “çok iyi” (*Yar. 1:31*) olduğunu bildirdiği dünyaya dönüşümüne odaklanıyor. Kısacası, buradaki başlangıç bizim dünyamızın başlangıcıdır.

Yaratılış 1. bölümü oku. Çok fazla şey gerçekleşiyor olsa da, kendine şu soruyu sor: Bunların rastgele ya da şans eseri olduğunu gösteren herhangi ipucu var mı, yoksa her şey çok düzenli bir şekilde, olması gereken zamanda ve olması gereken yerde mi gerçekleşiyor? Cevabın Allah’ın karakteri hakkında ne söylüyor?

Ellen G. White “Göğün ilk yasası düzendir” yazmıştı (*Signs of the Times*, 8 Haziran 1908); anlaşılan yeryüzünde de öyle. Her ne kadar günah doğal dünyanın bozulmasına yol açmış olsa da, düzen, ahenk ve süreklilik bir ölçüde varlıklarını hâlâ sürdürüyorlar.

Yaratılış 8:22 ayetini oku. Düzen burada da ne şekilde görünüyor?

İlk Günah’tan sonra dahi, mevsimler (genellikle) bir düzen içinde gelip geçiyor. Dolayısıyla, “gündüzü geceden ayıracak... belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereceğin” (*Yar. 1:14*) diye var olan gökteki ışıkların, yani güneşin ve ayın yanı sıra, mevsimler de var ve bunların hepsi Allah’ın yarattığı dünyanın doğal ritminin bir parçası. Gerçekten de, henüz sadece işaretlerini görüyor olsak da, örneğin Yeşaya 66:23 ayeti ritim duygusunun yeni gökler ve yeni yeryüzünde de var olacağını ima ediyor.

Sebt gününün, güçlü bir düzenle hayatına, özellikle de nasıl olursa olsun aile hayatına nasıl etki ettiğini düşün. Sebt gününün yalnızca var oluşunun değil, bir de bu kadar düzenli bir şekilde var oluşunun belirgin yararları neler?

Hayatın Ritimleri

Bilim insanları vücudumuzun fonksiyonlarını düzenleyen (bazen “vücut saati” olarak tanımlanan) biyolojik ritimden, 24 saatlik döngülerden bahsediyorlar. Başka bir deyişle, vücutlarımızın içinde bile belli bir ölçüde düzen bulunuyor. Dolayısıyla, bir ölçüde, ritimlerin etrafımızda, hatta *çimizde* var olduğu yadsınmaz.

Aşağıdaki Kutsal Yazı bölümlerinde bahsedilen hayatın öngörülebilir mevsimleri nelerdir ve aile hayatıyla ne şekilde doğrudan ilişkilidirler?

Vaiz 3:2 _____

Yar. 21:8, Hak. 13:24 _____

Mez. 71:5, Özd. 5:18 _____

Yar. 15:15, Hak. 8:32 _____

Mez. 90:10 _____

Yaşamın iki ucu olan doğum ile ölüm arasında hepimiz, her birey için farklı olan çeşitli mevsimlerden geçersiz. Bazı çocuklar doğumdan sonra çok yaşamazken, diğeri büyüüp uzun ömürlü yetişkinler olurlar. Çocuklar farklı hızlarda büyüüp gelişirler. Bazıları diğeriinden daha önce yürür ya da konuşur. Bazıları okula giderek büyüdüğünde mesleğinde uzmanlar olabilecek, diğeriyse zamanlarını diğeri iş türlerine adayacaklardır. Bazılarının ailesi ve çocukları olur, bazılarıysa hiç bir zaman evlenmez ya da çocuk sahibi olmaz.

Yeryüzünde milyarlarca insan yaşıyor ve her ne kadar hepimizin pek çok ortak noktası olsa da (*bkz. Elç. 17:25–26*) hepimiz birer bireyiz ve bu yüzden yaşamlarımızda farklılıklar olacaktır.

Bir anlamda bu farklılıklar da önemli, zira bunlar her birimizi benzersiz kılıyorlar, yani her birimiz diğeriinin sahip olmadığı, paylaşacak bir şeye sahip. Kısacası, farklılıklarımız başkaları için bereket olmamızı sağlıyor. Örneğin, genç de yaşlı da, her birinin diğeriine sunduğundan yararlanabilir: “Gençlerin görkemi güçleri, yaşlıların onuru ağarmış saçlarıdır.” (*Özd. 20:29*). Hangi aşamada olursak olalım, farklarımız ne olursa olsun, hepimizi sadece Rabb’e değil, birbirimize de sunacak bir şeyleri vardır.

Şu anda hayatındaki şartlar ne olursa olsun, başka birine bereket olmak için ne yapabilirsin? Bu bereketi olmak için neden bilinçli bir çaba göstermeyesin ki, özellikle de ailedeki birine?

Beklenmeyen

Eyüp 1:13–19, 2:7–9 ayetlerini oku. Eyüp’e ne oldu? Onun deneyimi, şu ya da bu şekilde, ya da şu veya bu zamanda herkesin başına gelen şeyi nasıl yansıtıyor?

Grek filozof Heraklitos “değişmeyen tek şey değişimin kendisidir” demişti. Tam da her şey yolunda gidiyor gibi görüldüğü anda, beklenmeyen gerçekleşir. Bu işsiz kalmak ya da bir uzuv kaybetmek olabilir, bizi yatağa düşüren ya da erken ölmemize yol açan bir hastalık olabilir, evde yangın çıkması, trafik kazası, evcil hayvanımızı gezdirenken tökezleyip düşmek olabilir.

Tabi ki, her değişim olumsuz olacak diye bir şey yok. Belki işte terfi sayesinde daha iyi ekonomik şartlara kavuşuruz. Belki de çoğunluğun mutlulukla karşılayacağı bir şey olur, eşiniz olacak kişiyle tanışsınız.

Her durumda, hayatımız rutin bir şekilde, bir ritimde devam ederken, birden ve beklenmedik şekilde her şey bozulur.

Eyüp hayatındaki yeni dönemi kesinlikle beklemiyordu. Kutsal Kitap onu “kusursuz, doğru bir adamdı. Tanrı’dan korkar, kötülükten kaçınırdı” şeklinde tanımlıyor (*Eyüp 1:1*). Ayrıca evli olduğunu, yedi oğluyla üç kızı olduğunu ve çok zengin olduğunu biliyoruz (*Eyüp 1:2, 3*). Kitapçığın ortasına geldiğimizde, en az altı maddede çok önemli kayıplara uğramıştı: mallarını, iş gücünü, çocuklarını, sağlığını, karısının desteğini ve arkadaşlarının teşvikini kaybetmişti. Dünyası altüst olmuş ve aile hayatı yıkıma uğramıştı.

Her ne kadar Eyüp’ün yaşadıkları epey uç noktada olsa da, aramızda beklenmeyi (hem de olumsuz anlamda) tecrübe etmemiş olan kim var ki? Her şey yolunda giderken, birden ve beklenmedik şekilde her şey tamamen değişir ve hayatlarımız (ve aile fertlerimizin hayatları) bir daha asla eskisi gibi olmayabilir.

Bu yeni bir şey değil. Habil öldürülmeyi, Yusuf da Mısır’a köle olarak satılmayı muhtemelen beklemiyorlardı. Her iki öyküde de aile üyeleri hainlik etmişlerdi ve her iki öyküde de aileler diğer fertlerinin başına gelenlerden önemli ölçüde etkilendi. Kutsal Yazı, beklenmeyen tarafından hayatları ve aileleri büyük ölçüde dönüştürülen kişilerin örnekleriyle dolu.

Hayatının ritimlerini beklenmedik şekilde bozan deneyimler içindeyken, imanın sana ne şekilde yardımcı oldu?

Geçişler

İnsanların çoğunlukla alışkanlıklarına bağlı varlıklar oldukları bir gerçek. Gerçekten de, kendi kurduğumuz düzenlerden şaşmıyoruz ve yaşımız ilerledikçe bu düzenleri değiştirmek gittikçe zorlaşıyor.

Doğru, kolay değişmiyoruz. Yıllar boyunca “Kocamı değiştirmeye çalıştım fakat...” diye şikâyet eden ne kadar çok eş var? Ancak Allah bizi değiştirme işini üstlenmiştir, belki kişiliklerimizi değil ama kesinlikle karakterlerimizi. Kurtuluş tasarısı da büyük ölçüde bununla ilgilidir: Allah’ın bizi Kendisinde yeni insanlara dönüştürmesi.

Tarsuslu Saul hangi büyük değişimden geçti ve bu nasıl gerçekleşti?
Elç. 8:1, 3; 9:1–22; Gal. 1:15–17.

“Saul kendisini Kutsal Ruh’un ikna edici gücüne tamamen teslim ettiğinde, hayatındaki hataları gördü ve Allah’ın yasasının geniş kapsamlı taleplerinin farkına vardı. Önceden iyi işlerle aklandığına emin olan gururlu bir Ferisi olan kişi, şimdi Allah’ın önünde küçük bir çocuğun alçakgönüllülüğü ve basitliği ile eğiliyor, kendi değersizliğini itiraf ederek, çarımha gerilmiş ve dirilmiş olan Kurtarıcı’nın erdemlerini talep ediyordu. Saul Baba ve Oğul’la tam bir uyum ve birlik içinde olmayı arzuluyordu; bağışlanma ve kabul edilme arzusunun yoğunluğu içinde, lütuf tahtına coşkun dualar sundu.

“Tövbekâr Ferisinin duaları boşuna değildi. Kalbinin derinliklerindeki düşünceler ve duygular lütufla dönüştürülmüştü; asalet yetileri ise Allah’ın ebedî amaçlarıyla uyumlu hale getirilmişti. Mesih ve O’nun doğruluğu, Saul için tüm dünyadan daha önemli hale gelmişti.”—Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 108, 109.

Bizim kendi dönüşüm öykülerimiz Saul’unkine yaklaşabilecek kadar çarpıcı olmasa bile, hepimizin birer öyküsü, Rabb’in bizi değiştirip, olmamız gerektiğini bildiğimiz kişiye dönüştürmek için, hayatlarımızda çalışmasının deneyimi olmalı. Evet, süreç çok uzun olabiliyor, bazen gerçekten değişip değişmeyeceğimizden şüphe de edebiliriz. Böyle zamanlarda iki Kutsal Kitap ayetinin üzerinde derinlemesine düşünmemiz ve bunlardaki vaatleri kendimiz için talep etmemiz çok önemli.

Filipililer 1:6 ve Romalılar 8:1 ayetlerini oku. Bu ayetlerde hangi iki büyük vaat yer alıyor ve bunlar bir Hristiyanın deneyiminde birbirini ne şekilde tamamlıyor?

Etkileşimler

Kutsal Kitap bir ilişkiler kitabıdır. Allah bizi başkalarıyla ilişki içinde olmak üzere yarattı. Gerçekten de, çok azımız tamamen toplumdan uzak olarak yaşamını sürdürüyor. Her şeyden önce, başkaları olmasa hiç birimiz var olamazdık bile. Doğduktan sonra dahi, hiç olmazsa kendi ayaklarımızın üzerinde (en azından prensipte) durabileceğimiz belli bir yaşa kadar, bize bakacak birilerine ihtiyaç duyarız. Tek başımıza olabilesek bile, bunu kim ister ki? Birçoğumuz diğer insanlarla birlikteliğe ve yoldaşlığa ihtiyaç duyarız ve bunu arzularız. Evcil hayvanlar, örneğin köpekler, harika yoldaşlar olabilirler, ancak sonuçta en derin, en anlamlı ve hayatı değiştiren etkileşimler diğer insanlardan kaynaklanır. Öyleyse ailenin ve aile ilişkilerinin varlığımız için hayati önemde olmasına şaşmamalı.

Çoğumuz genellikle her zaman diğer insanlarla etkileşim içinde olduğumuz için, bu etkileşimler genellikle hayatlarımızın ritimlerine ve değişimlerine yoğunlukla etki eder. Etkileşim iki yönlüdür: bizimle etkileşim içinde olan diğer kişiler yaşamlarımıza etki eder; biz de diğer kişilerle etkileşim kurduğumuzda onların yaşamlarına etki edebiliriz. Farkında olsak da olmasak da (ki çoğu zaman olmayız), her iki yöndeki bu etkileşimlerin sonucu iyi de kötü de olabilir. Öyleyse başkaları üzerinde, özellikle de en yakınımızda olanların (yani çoğu zaman aile fertlerimizin) üzerinde bıraktığımız kaçınılmaz etkinin her zaman olumlu yönde olması için sürekli etkin olmamız ne kadar da önemlidir.

Aşağıdaki ayetleri oku. Başkalarıyla olan etkileşimlerimizde ne yapmamız gerektiğini söylüyorlar? *Rom. 15:7; Ef. 4:2, 32; 1Se. 3:12; Yak. 5:16.*

Birçok yönden, ilke basittir. Başkalarına karşı iyi, nazik ve merhametli davranırsak, onlar üzerinde belki de hayatlarını olumlu yönde değiştirmemizi sağlayacak derecede olumlu bir etki bırakırız. İsa'nın çok olumlu bir tavırla insanların hayatlarını değiştirmesi gibi biz de başkaları için benzer bir şey yaparsak, bu çok büyük bir ayrıcalık olur. Tekrar, şunu unutmamalıyız: hemen fark etmesek de, olumlu ya da olumsuz bir etkimiz olacaktır. Bu etki, baştan fark edilsin ya da edilmesin, en çok ailelerimizde belirgin olacaktır.

İsa'nın şu iki ifadesini oku: Luka 11:34 ve Markos 4:24, 25. Bu ayetler başkalarıyla nasıl bir etkileşimimiz olduğunun önemi hakkında ne söylüyor?

EK ÇALIŞMA: Mesih'in öğrencilerinin O'nunla zaman geçirirken hayatlarında gerçekleşen değişiklikleri hayal edin. Onlar kendi Yahudi inançlarının öğretilerine ve geleneklerine alışkın, çoğunlukla eğitimsiz ve sıradan kişilerdi, fakat şimdi Celileli Öğretmen onları zorluyordu. Kıskançlığı (*Mat. 20:20-24*) ve tartışmayı (*Yu. 3:25*) tecrübe ettiler; imanları yetersiz gibiydi (*Mar. 9:28, 29*), hatta İsa'yı bıraktılar (*Mat. 25:56*) ve O'na ihanet ettiler (*Mat. 26:69-74*). Aynı zamanda ruhsal olarak gelişıyorlardı, öyle ki insanlar Petrus'un İsa'yla birlikte bulunduğunu fark ettiler (*Mat. 26:73*), Sanhedrin üyeleri bile Petrus'la Yuhanna'nın "eğitim görmemiş sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşular ve onların İsa'yla birlikte bulduklarını fark ettiler" (*Elç. 4:13*).

Aile fertlerimizin bizi gördüklerinde "İsa'yla birlikte bulunduğumuzu" anlayacakları şekilde yaşadığımızda, onlara ne kadar muazzam bir şekilde olumlu etki edebileceğimizi düşünün.

Ellen White'in şu sözleri evdeki etkilerle ilgili ne söylüyor? "Ev sade olsa da, sevinçli sözlerin konuşulduğu, şefkatli eylemlerin yapıldığı, nezaket ve sevginin sürekli kalan konuklar olduğu bir yer olması her zaman için mümkündür."— *The Adventist Home* (Adventist Aile), s. 18.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Vaiz 3:1–8 ayetlerini oku. Bu ayetler ne söylüyor ve buradaki ilkeyi kendi hayatına ve deneyimlerine ne şekilde uygulayabilirsin?
- ❷ Derste başımızdan geçen hayatı değiştiren tecrübeleriniz, bunlardan öğrendiğiniz dersler ve (varsa) almış olmanız *gereken* fakat almadığınız dersler hakkında konuşun. Bu derslerden daha önce bilmediğiniz ne öğrendiniz? Ayrıca hayatı değiştirici etkiye sahip tecrübelerin ailenizi ne şekilde etkilediği hakkında da konuşun. Bu durumlardan da hangi dersleri aldınız?
- ❸ Bugünkü yaşayışında, Mesih hayatında olmasaydı şimdi olduğundan tamamıyla farklı olacak neler var? Bu sana Mesih'in bizi değiştirme gücü hakkında ne söylemeli?

Misyonerin Mutluluk Günlüğü

Andrew McCbesney Tarafından Yazılmıştır.

O sene, gelecek vaad eden kuaförlük işinden, Marshall Adaları'ndaki bir misyon okulunda gönüllü olarak çalışmak için ayrılan, Palmer, Alaska'nın yerlisi Elisa Albertsen için daha kötü gidemezdi. Daha okula başlayalı üç ay olmuşken, Ebeye'deki Yedinci Gün Adventist Okulu'nda futbol oynarken diz kapağı çıkınca gerisin geri Amerika'ya dönmek zorunda kalmıştı. Amerika'da geçen dört aydan sonra Elisa, hala iyileşme sürecindeydi ve öğrencilerine verdiği, sene bitmeden önce dönme sözünü bozmak zorunda kalacağını farketmişti.

Hemen ardından da o ve uzun süredir ilişkisinin olduğu erkek arkadaşı ayrıldılar.

Hayal kırıklıkları içinde ve bezmiş bir halde, Elisa 40 günlük bir dünyevi film, kitap ve müzik orucuna girdi ve kendisini Kutsal Kitap'a ve Adventist Kilisesi'nin ortak kurucusu Ellen G. White'in yazılarına verdi. İşte o andan sonra bir mutluluk günlüğü tutmaya başladı.

"Tanrı'nın bana verdiği 1000 hediyeyi yazmak istedim," dedi.

Mutluluk günlüğüne yazılanlar başlangıçta basit şeylerdi. Elisa, içtiği temiz su ve pencereden giren güneş ışığı için minnettar olduğunu yazmıştı. Yazmaya devam ederken, havari Pavlus'un sözlerini hatırladı; "Her zaman sevinin" (1. Selanikliler 5:16; NKJV). Köpeğinin mama kabına üşüşen karıncaları farkedince, şöyle düşündü, "İğrenç mahluklar, nefret ediyorum bunlardan!" Ardından aklına mutluluk günlüğü geldi ve sürekli meşgul olan karıncaları yakından inceleyince, azimlerine, işbirliklerine ve kendilerinden çok daha büyük yükler taşıyabilmelerine hayret etti. Mutluluk günlüğüne şöyle yazdı; "Karıncalar için Tanrı'ya şükürler olsun. O'nunla, kendimizden çok daha büyük işleri başarabiliriz."

Elisa başka negatif durumlarda da mutluluğu yakalayabiliyordu. Birisi onu eleştirdiğinde, şöyle yazıyordu; "Bu eleştirel sözler için Sana teşekkür ederim, çünkü bu sözler beni doğru yolda ilerletip Sana yaklaştırıyor."

Tanrı'ya çıkmış dizkapağı için de teşekkür etti, çünkü bu sakatlıkla Elisa hem zihinsel hem fiziksel olarak daha da güçlenmişti.

Elisa şimdi 21 yaşında ve Ebeye'ye 2. sınıf öğretmeni olarak geri döndü. Adanın etrafında gezerken grip olunca direkt mutluluk günlüğünü çıkardı:

"Sesimi kaybedince dedim ki; 'Tanrı'ya şükürler olsun çünkü artık çocuklarımı daha iyi duyabiliyorum," dedi.

2018 Onüçüncü Şabat Sunuları'nın ikinci çeyreğinin bir kısmı Ebeye Yedinci Gün Adventist Okulu'nun parçalanmış sınıflarının tamiri için kullanılmıştır. Sunularımız için teşekkür ederiz.